

P V B.

OVIDII NASONIS

Elegiæ aliquot in gratiam
puerorum selectæ.

EX LIBRIS QUATVOR DE PONTO.

francois de' Alaua
PARISIIS,

Ex Typographia Dionysij à Prato, via Amygdalina, ad Veritatis insigne.

1578.

T. N. B.
OVIDII NASONIS

puerorum selectæ.
Elegiæ aliquot in gratiam -

EX LIBRIS QVATVOR DE PONTO.

PARIS 1712

Ex Typographia Dionysij à Parisiis divulgata.
Anno MDCCLXXII.

Handwritten signature or mark, possibly 'B. ym'.

1712

Publii ouidii Nasonis.

PVBLIVS ouidine naso pelignus, fulmone est ex ordine natu equeſtri
Et ipſe teſtatur, libro quarto triſtim elegia nona, ſic ſcribent.
Suſmo mihi patria eſt, gelidis vberimus undis

Milia qui nouies diſtat ab vrbe decem.

Hic ut quidam volunt anno ſine atatia quinquageſimo ab auguſto in poe-
ſim ad getas eſt miſſus, quod em in ceſum didiſſent ſolantqz amica nouum.
Et in ea poſui inſolentia morte eſt anno tiberii quinto. Alti vero
quod liberum de arte amandi ſcripſit in poſum projectum eſt
ſolunt.

Elegia aliquot.

Elegia ſatir ſonal carmen miſerabile diciturque a verbo
grato elego id eſt miſereri quod hoc genere carmina miſera-
bile hominum erumne et interitum amoris ſolebant de cantari.

De Ponto.

Hos libros de ponto appellat quia in Pontica regione ubi pu-
labat, compoſuit.

P V B.

OVIDII NASONIS

Elegiæ aliquot in gratiam
puerorum selectæ.

Ex libris quatuor de Ponto.

ELEGIA 4. lib. I.

Ad Rufinum.

ANCTIBI Naso tuus mittit Rufine

salutem.

Qui miser est, ulli si suus esse potest.

Reddita confusæ nuper solatia mæti.

Auxilium nostris spemque tuler-

re malis.

Utque Machaoniis præantius artibus heros

Lenito medicam vulnere sensit opem:

Sic ego mente iacens, & acerbo saucius ictu,

Admonitu cæpi fortior esse tuo.

Et iam deficiens sic ad tua verba renixi,

Ut solet infuso vena redire mero.

Nec tamen exhibuit tantas facundia vires,

Ut mea sint dictis pectora sana tuis.

Utque Machonius.

De similitudine ostendit quid apud se esse
creint consolatorie rufini literarum,
In eaq; similitudine d' rufinum machaoni,
se vero philocteti similitudinem facit.

Machonius artibus

Ut machaoni ad artem medicinam
intelligit. Machaon autem filius
fuit dyculapii medicus insignis qui
cum reliquis gratie principibus ad
troiam bellum profectus philocteti
vulnere sanavit.

Et iam deficiens

Et si similitudine ostendit quid
tendit quantum apud se ba-
leant rufini literarum.

Ut solet infuso

Uoc intelligendum videtur de
sua cuius pulsu haletudinem me-
dici explorant. Nihil est autem quod
homines viribus deficientes magis
posuitare possit quam vinum.

Nec tamen

Ostendit mitigatum quidem fuisse
dolerem summi consolationibus rufini
non tamen potuit.

Aj

Ut mustum.

Similitudine ducta a nuditia
ostendit rufino sublatum non est
omino dolorum suum quam et
gaudeat essent circa rufino. Ut enim
inquit morbi quidam nulla modi
cuma sic in terdum nulla a rufino cura
fossi potest.

Non est in medico

Docet ab exemplo hinc posse suo
hinc malo

Cernis ut emolli

Emulat quidam morborum
notia, quibus modum non potest:
Sunt docet causam suam plane
deploratam ut illa rufino conso
latum dolorum suum fossi omnino
posse. Herbas. sacras

Herbas sacras appellat ut quibus
conficiuntur Pharmaca ad morbos
deplendos cuiusmodi etiam sunt
herbae brebatur Cincapina qui
doriur dictus fuit quod in apidoro
ciuitate collicetur.

Podagram.

Podagra morbus est articuli
nodosa est dicta quod iunctur ad
praeputium infortare solent. Primum
libri 26. capite deinde podagram
sanari posse testatur contra
locum Podagra morbus inquit
in sanabilis non est credendus
& cetera.

Nec formidat is.

Quod formidat aqua rabi
in telligit rabi cum siti et agur
metu censeantur.

Sit si sit longa est.

Cicero epistolarum libro quarto dicit
nullus est dolor tam intestinus quid
concupitatus temporis minuat quo
liatur.

Cum bene firmari

Ostendit dolorum suum tantum
ut nulla ratione mitigari possit
tunc quia patria sua recordatur.

Prudentia.

Uisus fingitur ab homine vir multa
praditum facundia ut immo
sinnu.

Roma est urbes in regione Italiae
tempore atissima.

ELEGIAE ALIQUOT

Ut multum demas nostro de pectore cura,

Non minus exhausto, quot superabit, erit.

Tempore ducetur longo fortasse cicatrix:

Horrent admotas vulnera cruda manus.

Non est in medico, semper releuetur ut ager,

Interdum docta plus valet arte malum.

Cernis ut e molli sanguis pulmone remissus,

Ad Stygias certo limite ducat aquas?

Afferat ipse licet sacras Epidaurius herbas,

Sanabit nulla vulnera cordis ope.

Tollere nodosam nescit medicina podagram,

Nec formidatis auxiliatur aquis.

Cura quoque interdum nulla medicabilis arte,

Aut si sit, longa est attenuenda mora.

Cum bene firmarunt animum praeperta iacentem,

Sumptaque sunt nobis pectoris arma tui:

Rursus amor patriae ratione valentior omni,

Quod tua fecerunt scripta rexit opus.

Sine pium vis hoc, seu vis muliebri vocari:

Confiteor misero molle cor esse mihi.

Non dubia est Ithaci prudentia, sed tamen optat

Fumum de patriis posse videre focis.

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos

Ducit: & immemores non sinit esse sui.

Quid melius Roma? Scythico quid frigore petus?

Huc tamen ex illa barbarus urbe fugi.

Cum bene sint clausae cauea Pandione natae,

Nititur in sylvas quaeque redire suas.

Assuetos tauri saltus, assueta leones,

Roma.

(Nec feritis illos impediri intra petunt.

Tu tamen exiliū morsus ex pectore nostro

Fomentis speras cedere posse tuis.

Effice, vos ipsi ne tam mihi sitis amandi,

Talibus ut leuius sit caruisse malum.

At puto qua fueram genitus tellure carenti,

In tamen humano contigit esse loco.

Orbis in extremis iaceo desertus arenis,

Fert ubi perpetuas obruta terra niues.

Non ager hic pomum, non dulces educat uuas,

Non salices ripa, robora monte virent.

Néve fretum laudes terra magis, aquora semper

Ventorum rabie solibus orba tument.

Quocunque aspicias, campi cultore carentes,

Pastaque, quæ nemo vendicer, arua iacent,

Hostis adest dextra leuæque à parte timendus,

Vicinôque metu terret utrumque latus.

Altera Bistonias pars est sensura sagittas,

Alteræ Sarmatica spicula missa manu.

In nunc et veterum nobis exempla virorum,

Qui forti casum mente tulere, refer:

Et graue magnanimi robur mirare Rutilli,

Non vti redivit conditione dati.

Smyrna virum tenuit, non pontus, et hostica tellus.

Smyrna minus nullo pœna petenda loco.

Non doluit patria Cynicus procul esse Sinopens:

Legit enim sedes Attica terra tuas.

Arma Neoclides qui Persica contudit armis,

Argolica primam sensit in urbe fugam.

Ne molitiam obijcere infirmi
 exemplo Elissæ utitur qui tunc
 vir prudentissimus habitus fuit
 et patriam tamen suam reliquit
 omnibus rebus anteposuit quod
 iustatur Cicero libro 2º de Legi-
 bus Siquidem inquit, ille sapi-
 entissimus vir Itacham ut
 videret immortalitatem repu-
 diauit Item in oratore.
 Sinus ad maxime debet patria
 nostra delectat cuius tanta vis
 est ac tanta natura, ut Itha-
 cam illam in Aspernis saxo-
 tis tanquam indulum affixam
 sapientissimus vir immortali-
 tati anteponeret.

Nescio qua fatale
 infernitatem animi sui ovidius
 deus a loco communi & amore
 patria qui ceteris omnibus rebus
 præponit ubi quique perpetua re-
 cordatio pulchra de forem multo ma-
 iorem facit.

Syrtico quid frigoris
 Syrtis est regio septentriona-
 lis quæ perpetua alque frigori-
 bus, quæmodum in iustitiam
 ovidius elegia secunda iunio sibi
 quod hyemi continuatur Sibylla.

Barbarus.
 Barbarum hic pro cunctis syta
 ponit nam proprie barbari dicitur
 tur homines qui feræ sunt mo-
 ribus quique difficulte capiunt loqui.

Cum bene sint.
 Alterum est exemplum sumptum
 a pœnionem regem & tenacem cuius
 filio fuerunt Prognus et Phisomela
 quarum altera in hyemem in altera
 vero in luciniam mutata fuit.

Tu tamen.
 ostendit infirmus sua spe deceptus
 qui fuit consolationis bene pio-
 rim summi conspiciat.

Effice, vox,

ELEGIAE ALIQVOT

Docet nimiam amicitiam qua-
rupum alioquin amicos prosequitur
afficere, ut dolor eius leniatur.

At puto.

Occurrere objectioni. Potius
enim aliquid dicere possumus quo
animo fecerimus quia non
missum in locum infirmam mi-

ORATIO.

Et respondet objectioni quod
fieri potuisse breviter. Syriam
describitur vagari descriptionem
tandem fieri non posse. Iam
magno dolore afficiatur. pro-
prie quod in ea regione tanta
commoditatis habere non possit
quantam habebat in civitate
romana. Non ager.

Describitur Syriam ostenditur
quantum in miseria versatur. pro-
phetiam impleti regionis.

AGER.

Agere qui gerit. Agere
ab agendo quod in eo geritur.
Notandum est autem quod agere
plurales numero casus duntaxat
dicuntur de singulisque rebus
trecentis et compleretur un-
mura, saltus, pascua, montes
lacus, et omnia est ut ager
modi.

QUAESTIO.

Quia est fructus vitis, romine
per aliquando pro vino. Ita
hoc in loco Salices,

Salix a Salicis est dicta quod
saepe sata sit casu terre compacta
fatis salis ac surgit.

fructum.

fructum. Inquit. Parro
etiam est mare. Inimicium
fructum ager quod in
tunc spiritum. Invenit. In
atque fructum. Invenit. In
etiam quod quod quod
apareat. Invenit. Invenit.
agitatum.

Annus.

Colatione. Inquit. Argumentum
ductum ab exemplo quod nunc
magnum. Invenit. Invenit.

voluntatem. Invenit. Invenit.

etiam fructum. Invenit. Invenit.

tandem. Invenit. Invenit.

si non tam fortis animus est.

my fructum. Invenit. Invenit.

sibi non tam atque aliter acci-

in. Magna animi.

plurimum. Invenit. Invenit.

tatue. Invenit. Invenit.

motus. Invenit. Invenit.

me. Invenit. Invenit.

Quintus. Invenit. Invenit.

est. Invenit. Invenit.

re. Invenit. Invenit.

in. Invenit. Invenit.

quarta. Invenit. Invenit.

Smirna virum tenuit.

Primum exemplum refutat a loci differentia non coniugatiuit in regione
asprea et videntur pulchra sed in hunc iom omni pulcherrima.

Synicus Sinopeus.

Diogenem intelligit qui Sinopem dicta fuit a Sinope verbo Ido na
cum pater in exilium missus Atgenae venit. ubi antistitem philoso
phum auduit: Dicta autem fuit Synicus vel a dynosargo gymnasio
vel quod dicta modicibus gremiis lasecebat ut canis latratu
suo.

Arma neoclides.

Neoclides dictus fuit Themistocles eo quod Neoclia filia fuit ita
autem perperam perferam regem qui in exercitu suo centum septuaginta
hominum iuriada hoc est decem septem centena milia militum
quod per totum quinquennium contraxerat ut gratia bellum in se et apud
salaminem Insulam superauit et posita ingratum populum iniuria mis
sua fuit in exilium Argosque habitum concessit.

Pulsus Aristides.

Aristides Demetrii filius fuit: hunc populus ateniensis affectati
regni suspitione accusatum decem annis multauit et Sacedmona fugit.

Sede puer facta.

Patroclus qui Menetia filius fuit ludens astragalum cum Elyso
mino Asidamantia filio cum interfecit quod cum filio stragale sur
ripuisse statimque In thesaliam ad Pelum Confugit a quo non
solus sed purgatus per etiam domi acceptum magnam cura edu
catum secum a Peloo Achilles necessitudine coniuncto, datus est
et cum eo ad bellum Troianum profectus.

Liguit agerionides.

Eadmu agerionis fenicis regis filia fuit qui cum a pater
missus esset ad europam sororem perquirendam quam Inpide
sub specie bonis capuerat eam lego ut non reuerteretur nisi ea in
venta fuisset. Cum eam non inueniret in Boetiam ibi
que et hebae condidit.

Tydeus calidone fugatus.

Tydeus Cum calidone pulchra esset eo quod Alagatemy Dicothemmgz ne
potre occidisset argoa venie: Cui adrastus filiam deiphilem vxore dedit
Et feuerum Veneri.

Teucher thelamonia filius suu sagitandi peritissimus post finem
autem bellitropiani morte ajacis fratris inisue patri thelamoni cum non re-
cipretur in regnu Cyprii concessu atqz ibi urbem nomine antiquo patricia sala-
mina condidit.

Tybur erat.

Tybur erat Civitas in sabina decimo sesto ab urbe lapide.

Ad Maximum.

Maximè, qui claris nomen virtutibus aquas,
 Nec sinis ingenium nobilitate premi:
 Culie (mihi quid enim status hic à funere differt?)
 Supremum vitæ tempus ad usque mea.
 Rem facis, afflictum non auersatus amicum,
 Qua non est auro rarior ulla tuo.
 Turpe quidem dictu, sed si modò vera fatemur,
 Vulgus amicitias utilitate probat.
 Cura quid expediat prior est, quam quid sit honestum:
 Et cum fortuna statque, caditque fides.
 Nec facile inuenies multis in millibus unum
 Virtutem pretium qui putet esse sui.
 Ipse decor recti, facti, si præmia desint,
 Non mouet, & gratis panitet esse probum.
 Nil nisi quod prodest charum est: eni trahere menti
 Spem fructus auidæ, nemo petenda erit.
 Ac creditus iam quisque suos amat, & sibi quid sit,
 Vtile sollicitis computat articulis.
 Illud amicitie quondam venerabile nomen
 Prostat, & in quaestu pro meretrice sedet.
 Quo magis admiror, non ut torrentibus undis,
 Communis vitij te quoque labe trahi.
 Diligitur nemo, nisi cui fortuna secunda est:
 Quæ simul insonuit, proxima quæque fugat.
 En ego non paucis quondam munitus amicis.
 Dum flauit velis aura secunda meis.

ELEGIÆ ALIQVOT

*Vt fera nymboſo timuerunt æquora vento,
 In medijs lacera naue relinquor aquis.
 Cùmque alij nolint etiam me noſſe fateri,
 Vix duo proieccto trẽſue tuliftis opem.
 Quorum tu princeps, neque enim comes eſſe, ſed auctõr,
 Nec petere exemplum, ſed dare dignus eras.
 Te nihil exacto niſi nos peccaſſe fatentem,
 Sponte ſua probitas, officiũque iuuant.
 Iudice te mercede caret, per ſeque petenda eſt
 Externis virtus incommitata bonis.
 Turpe putas abigi, quia ſit miſerandus amicus,
 Quòdque ſit infelix deſinere eſſe tuum.
 Mitius eſt lapſo digitum ſupponere mento,
 Mergere quàm liquidis ora natantis aquis.
 Cernẽ quid Æacides poſt mortem præſtat amico,
 Inſtar & hanc vitam mortis habere puta.
 Pirithoum Theſeus Stygias comitauit ad vndas,
 A Stygia quantum mors mea diſtat aqua?
 Adfuit inſano iuuenis Phocæus Oreſti,
 Et mea non minimum culpa furoris habet:
 Tu quoque magnorum laudes admitte virorum,
 Vt facis, & lapſo quam potes adfer opem.
 Si bene te noui, ſi qui prius eſſe ſolebas,
 Nunc quoque es atque animi non cecidere tui.
 Quò fortuna magis ſeuit, magis ipſe reſiſtis:
 Vtque decet, ne te vicerit illa caues,
 Et bene uti pugnes, bene pugnans efficit hoſtis:
 Sic eadem prodeſt cauſa nocetque mihi.
 Scilicet indignum, iuuenis rariffime, ducis*

SELECTÆ.

Te fieri comitem stantis in orbe deæ.
 Firmus es, & quoniam non sunt hæc qualia velles.
 Vela regis cassæ quælicunque ratis:
 Quæque ita concessa est, ut iam casura putetur,
 Restat adhuc humeris fulta carina tuis.
 Fra quidem primo fuerat tua iusta, nec ipso
 Lenior, offensus qui mihi iure fuit.
 Quique dolor pectus tetigisset Cæsaris alti,
 Illum iurabas protinus esse tuum.
 Ut tamen audita est nostræ quoque cladis origo,
 Diceris erratis ingemuisse meis.
 Tunc tua me primùm solari littera cæpit,
 Et læsum flecti spem dare posse deum.
 Mouit amicitie tum te constantia longa,
 Ante tuos ortus quæ mihi cæpta fuit.
 Et quòderas aliis factus, mihi natus amicus,
 Quòdque tibi in cunis oscula prima dedi.
 Quòd cum vestra domus teneris mihi semper ab annis
 Culta sit, esse vetus nunc tibi cogor onus.
 Me tuus ille pater Latiae facundia linguae,
 Qui non inferior nobilitate fuit.
 Primus ut auderem committere carmina famæ
 Impulit, ingenij dux fuit ille mei.
 Nec, quòd sit primo nobis à tempore cultus
 Contendo fratrem posse referre tuum.
 Te tamen ante omnes ita sum complexus, ut una
 Quolibet in casu gratia nostra foret.
 Vltima me tecum vidit, mæstisque cadentes
 Excepit lacrimas Italica ora genis.

B

ELEGIÆ ALIQVOT

Cùm tibi quærenti, num verus nuncius esset,
 Attulerat culpæ quem mala fama meæ:
 Inter confessum mediis dubiæque negantem
 Hærebam, pauidas dante timore notas.
 Exemploque niuis, quam mollit aquaticus Auster,
 Gutta per attonitas ibat oborta genas.
 Hac igitur referens, & quodd mea crimina primi
 Erroris venia posse latere vides:
 Respicias antiquum lapsis in rebus amicum,
 Fomentisque iuuas vulnera nostra tuis.
 Pro quibus, optandi si nobis copia fiat,
 Tam bene promerito commoda mille precor.
 Sed si sola mihi dentur tua vota, precabor
 Vt tibi sit saluo Cesare salua parens.
 Hac ego cùm faceres altaria pingua thure,
 Te solitum memini prima rogare deos.

ELEGIA 9. lib. II.

Ad Cotim.

Regia progenies cui nobilitatis origo
 Nomen in Eumolphi peruenit vsque Coti.
 Fama loquax vestras si iam peruenit ad aures
 Me tibi finitimi parte iacere soli,
 Supplicis exaudi iuuenum mitissime vocem
 Quàmque potes profugo (nam potes affer) opem.
 Me fortuna tibi, de qua quodd non queror hoc est,
 Tradidit, hoc vno non inimica mihi,
 Accipe naufragium non duro littora nostrum,

Ne fuerit terra tutior vnda tua.
 Regia (crede mihi) res est succurrere lapsis:
 Conuenit & tanto, quantus es ipse, viro.
 Fortunam decet hoc istam, quæ maxima cùm sit,
 Esse potest animo vix tamen æqua tuo.
 Conspicitur nunquam meliore potentia causa,
 Quàm quoties vanas non finit esse preces.
 Hoc nitor iste tui generis desyderat, hoc est
 A superis orta nobilitatis opus.
 Hoc tecum commune Deis, quòd utrinque rogati
 Supplicibus vestris ferre soletis opem.
 Hoc tibi & Eumolphus generis clarissimus auctor,
 Et prior Eumolpho suadet Erichthonius.
 Nam quid erit quare solito dignemur honore
 Numina, si demas, velle iuuare deos?
 Iuppiter oranti surdas si præbeat aures,
 Victima pro templo cur cadet icta Iouis?
 Si pacem nullam Pontus mihi præstet eunti,
 Frrita Neptuno cur ego thura feram?
 Vana laborantis si fiant vota coloni,
 Accipiet grauida cur suis extra Ceres?
 Nec dabit in tonso iugulum caper hostia Baccho,
 Musta sub inducto si pede nulla fluant.
 Cæsar ut imperij moderetur frena precamur
 Tum bene, quàm patriæ consulit ipse sua.
 Vtilitas igitur magnos hominésque deosque
 Efficit auxiliis quosque fauente suis.
 Tu quoque fac pro sis intra tua castra iacenti,
 O Coti progenies digna parente tuo.

Bij

ELEGIÆ ALIQOT

Conueniens hominum est, hominem seruare, voluptas,
 Et melius nulla quæritur arte fauor.
 Quis non Antiphaten Læstrigona deuouet? aut quis
 Munifici mores improbat Alcinoi?
 Non tibi Cassandrus pater est durusve Caphareus,
 Quive repertorem torruit arte sua.
 Sed quàm Marte ferox & vinci nescius armis,
 Tam nunquam facta pace cruoris amans.
 Adde quòd ingenuas didicisse fideliter artes
 Emollit mores, nec sinit esse feros.
 Nec regum quisquam magis est instructus in illis,
 Mitibus aut studiis tempora plura dedit.
 Carmina testantur, quæ, si tua nomina demas,
 Threïcium iuuenem composuisse negem.
 Néve sub hoc tractu vates foret unicus Orpheus,
 Bistonis ingenio est terra superba tuo.
 Vtq; tibi est animus, cùm res ita postulat, arma
 Sumere, & hostili tingere cæde manum,
 Atque ut es excusso iaculum torquere lacerto
 Collaque velocis flectere doctus equi:
 Tempora sic studiis data sunt ubi iusta paternis,
 Atque tuis humeris forte quicuit opus,
 Ne tua marcescant per inertes otia somnos,
 Lucida Pieria tendis in astra via.
 Hac quoque res aliquid tecum mihi fœderis affert,
 Eiusdem sacri cultor vterque sumus.
 Ad vatem vates oranti brachia tendo,
 Terra sit exiliis ut tua fida meis.
 Non ego cæde nocens in Ponti littora veni,

Mistæve sunt nostra dira venena manu.
 Nec mea coniuncta est subiecta gemma tabella
 Mendacem ceris imposuisse notam.
 Nec quidquam quod lege veter committere, feci:
 Est tamen his grauior noxa fatenda mihi.
 Neve roges, quæ sit, stultam quam scripsimus artem,
 Innocuas nobis hac vetat esse manus.
 Et quid præterea peccarim, querere noli,
 Vt pateat sola culpa sub arte mea.
 Quidquid id est, habuit moderatam principis iram,
 Qui nisi natalem nil mihi dempsit humum.
 Hac quoniam careo, tua nunc vicinia præstet,
 Inuiso possim tutus ut esse loco.

ELEGIA 4. lib. III.

Ad Rufinum.

HÆctibi non vanam portantia verba salutem
 Naso Tomitana mittit ab vrbe tuus.
 Utque suo faueas mandat Rufine libello,
 In vestras venit si tamen ille manus.
 Est opus exiguum, vestrisque paratibus impar,
 Quale tamen cunque est, ut tueare, rogo.
 Firma valent per se, nullumque Machaona querunt,
 Ad medicam dubius confugit ager opem.
 Non opus est magnis placido lectore poetis,
 Quemlibet inuitum, difficilémque tenent.
 Nos quibus ingenium longi minuere labores,
 Aut etiam nullum forsitan antè fuit.

Bij

ELEGIAE ALIQVOT

Viribus infirmi vestro candore valemus,
 Quem mihi si demas, omnia rapta putem.
 Cunctaque cum mea sint propenso nixa favore,
 Precipuum veniae ius habet ille liber.
 Spectatum vates alij scripsere triumphum.
 Est aliquid memori visa notare manu.
 Nos ea vix auidam vulgi captata per aurem
 Vidimus, atque oculi fama fuere mei.
 Scilicet affectus similes, aut impetus idem
 Rebus ab auditis conspicuisque venit?
 Nec nitor argenti, quem vos vidistis, & auri
 Quod mihi defuerit, pupuraq; illa queror:
 Sed loca vel gentes formatae mille figuris
 Nutriscent carmen praeliaque ipsa meum.
 Et regum vultus, certissima pignora gentis
 Inuissent aliqua forsitan illud opus.
 Plausibus ex ipsis populis, laetorque favore
 Ingenium quoduis incaluisse potest.
 Tamque ego sumpsissem tali clamore vigorem,
 Quam rudis audita miles ab arma tuba.
 Pectora sint nobis nimbus glaciéque licebit,
 Atque hoc, quem patior, frigidiora loco.
 Illa ducis facies in curru stantis eburno
 Excuteret frigus sensibus omne meis.
 His ego defectus, dubiisque auctoribus usus,
 Ad vestri venio iure fauoris opem.
 Nec mihi nota ducum, nec sunt mihi nota locorum
 Nomina, materiam non habuere manus.
 Pars quota de tantis rebus, quam fama referre,

*Aut aliquis nobis scribere posset, erat.
Quo magis o lector debes ignoscere, si quid
Erratum est illic præteritum ve mihi.
Adde quod assiduas domini meditata querelas
Ad letum carmen vix mea versa lyra est.
Vix bona post tanto quærenti verba subibant,
Et gaudere aliquid res mihi visa noua est,
Vtque reformidant insuetum lumina solem,
Sic ad latitiam mens mea segnis erat.
Est quoque cunctarum nouitas gratissima rerum,
Gratiæque officio, quod mora tardat, abest,
Cetera certatim de magno scripta triumpho,
Jam pridem populi suspicor ore legi.
Illa bibit lector sitiens mea pocula plenus,
Illa recens pota est, nostra tepebit aqua.
Non ego cessauì, nec fecit inertia serum.
Vltima me vasti sustinet ora freti.
Dum venit huc rumor, properatæque carmina fiunt,
Factæque eunt ad vos, annus abisse potest.
Nec minimum refert, intacta rosaria primus,
An sera carpas penè relictæ manu.
Quid mirum lectis exhausto floribus horto,
Si duce non facta est digna corona suo?
Deprecor hæc vatum contra sua carmina, ne quis
Dicta putet: pro se musa locuta mea est.
Sunt mihi vobiscum communia sacra poëtae,
In vestro miseris si licet esse choro.
Magnæque pars animi mecum vixistis amici.
Hæc ego vos absens nunc quoque parte colo.*

ELEGIÆ ALIQVOT

Sint igitur vestro mea commendata fauore
 Carmina, non possum pro quibus ipse loqui.
 Scripta placet à morte fere, quia ledere viuos
 Liuor, & inuiso carpere dente solet.
 Si genus est mortis male viuere, terra moratur,
 Et desunt fati sola sepulchra meis.
 Denique opus nostra culpètur ut undique cura,
 Officium nemo qui reprehendat, erit.
 Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas,
 Hac ego contentos auguror esse deos.
 Hac facit, ut veniat pauper quoque gratus ad aras,
 Et placeat caso non minùs agna boue.
 Res quoque tanta fuit, quanta subsistere summo
 Æneidos vati grande fuisset onus.
 Ferre etenim molles elegi tam vasta triumpho
 Pondera disparibus non potuere rotis.
 Quo pede nunc utar, dubia est sententia nobis,
 Alter enim de te Rhene triumphus adest.
 Irrita votorum non sunt præsagia vatum.
 Danda Ioui laurus, dum prior illa viret:
 Nec mea verba legis, qui sum summotus ad Istrum,
 Non bene pacatis flumina pote Getis.
 Ista Dei vox est, Deus est in pectore nostro.
 Hoc duce prædico, vaticinorque Deo.
 Quid cessas currum, pompamque parare triumphis
 Liuia? dant nullas iam tibi bella moras.
 Perfida damnatus Germania proiicit hastas,
 Iam pondus dices omen habere meum.
 Crede, breuè fides aderit, geminabit honorem.

SELECTÆ.

Filius, & iunctis, ut prius, ibit equis.
 Prome quod iniicias humeris victoribus, ostrum:
 Ipsa potest solitum nosse corona caput.
 Scuta sed & galea gemmis radiantur & auro,
 Sténtque super victos trunca trophæa viros.
 Oppida turritis cingantur eburnea muris:
 Fictæque res verò more putetur agi.
 Squalidus immittat fracta sub arundine crines
 Rhenus, & infectas sanguine potet aquas.
 Barbarâ iam capti poscant insignia reges,
 Textæque fortuna diuitiora sua.
 Et quæ præterea virtus inuicta tuorum
 Sæpe parata tibi, sæpe paranda facit.
 Dî, quorum monitu sumus hæc ventura locuti
 Verba, precor, celeri nostra probate fide.

ELEGIA I. lib. II.

Ad Sextum Pompeium.

Accipe Pompei deductum carmen ab illo,
 Debitor est vitæ qui tibi Sexte suæ.
 Quis seu non prohibes à me tua nomina poni,
 Accedet meritis hæc quoque summa tuis.
 Sine trahis vultus, equidem peccasse fatebor,
 Delicti tamen est causa probanda mei.
 Non potuit mea mens esset quin grata, teneri,
 Sis precor officio non grauis ira pio.
 O quoties ego sum libris mihi visus in istis
 Impius, in nullo quod legerere loco.
 O quoties, aliis vellem cùm scribere nomen,

C

ELEGIÆ ALIQVOT

Sint igitur vestro mea commendata favore
 Carmina, non possum pro quibus ipse loqui.
 Scripta placet à morte fere, quia ledere viuos
 Liuor, & inuiso carpere dente solet.
 Si genus est mortis male viuere, terra moratur,
 Et desunt fatis sola sepulchra meis.
 Denique opus nostra culpètur vt vndique cura,
 Officium nemo qui reprehendat, erit.
 Vt desint vires, tamen est laudanda voluntas,
 Hac ego contentos auguror esse deos.
 Hac facit, vt veniat pauper quoque gratus ad arsis,
 Et placeat caso non minùs agna boue.
 Res quoque tanta fuit, quanta subsistere summo
 Æneidos vati grande fuisset onus.
 Ferre etenim molles elegi tam vasta triumphis
 Pondera disparibus non potuere rotis.
 Quo pede nunc utar, dubia est sententia nobis,
 Alter enim de te Rhene triumphus adest.
 Irrita votorum non sunt præsagia vatum.
 Danda Ioui laurus, dum prior illa viuet:
 Nec mea verba legis, qui sum summotus ad Istrum,
 Non bene pacatis flumina pote Getis.
 Ista Dei vox est, Deus est in pectore nostro.
 Hoc duce prædico, vaticinorque Deo.
 Quid cessas currum, pompamque parare triumphis
 Liuia? dant nullas iam tibi bella moras.
 Perfida damnatus Germania proiicit hastas,
 Iam pondus dices omen habere meum.
 Crede, breuèque fides aderit, geminabit honorem.

S E L E C T Æ.

Filius, & iunctis, ut prius, ibit equis.
 Prome quod iniicias humeris victoribus, ostrum:
 Ipsa potest solitum nosse corona caput.
 Scuta sed & galeæ gemmis radiantur & auro,
 Stentque super victos trunca trophæa viros.
 Oppida turritis cingantur eburnea muris:
 Fictæque res verò more putetur agi.
 Squalidus immittat fracta sub arundine crines
 Rhénus, & infectas sanguine potet aquas.
 Barbara iam capti poscant insignia reges,
 Textæque fortuna diuitiora sua.
 Et quæ præterea virtus inuicta tuorum
 Sæpe parata tibi, sæpe paranda facit.
 Dî, quorum monitu sumus hæc ventura locuti
 Verba, precor, celeri nostra probate fide.

ELEGIA I. lib. IIII.

Ad Sextum Pompeium.

Accipe Pompei deductum carmen ab illo,
 Debitor est vitæ qui tibi Sexte suæ.
 Qui seu non prohibes à me tua nomina poni,
 Accedet meritis hæc quoque summa tuis.
 Siue trahis vultus, equidem peccasse fatebor,
 Delicti tamen est causa probanda mei.
 Non potuit mea mens esset quin grata, teneri,
 Sis precor officio non grauis ira pio.
 O quoties ego sum libris mihi visus in istis
 Impius, in nullo quod legerere loco.
 O quoties, aliis vellem cùm scribere nomen,

C

ELEGIAE ALIQVOT

Rettulit in ceras inscia dextra tuum.
 Ipse quidem placuit mendis in talibus error,
 Et vix inuita est facta litura manu.
 Viderit ad summum dixi licet ipse queratur,
 Ah pudet offensam non meruisse prius.
 Da mihi, si quid ea est, hebetantem pectora Lethem,
 Oblitus potero non tamen esse tui.
 Idque sinas oro, nec fastidita repellas.
 Verba, nec officio crimen inesse putes.
 Et levis hac meritis referatur gratia tantis,
 Si minus, inuito te quoque gratus ero.
 Nunquam pigra fuit nostris tua gratia rebus,
 Nec mihi munificas arca negauit opes.
 Nunc quoque nil subitis clementia territa fatis.
 Auxilium vita fertque refertque mea.
 Vnde rogas forsan fiducia tanta futuri
 Sit mihi: quod finxit, quisque tuetur opus.
 Ut Venus artificis labor est & gloria Coi,
 Æquoreo madidas que premit imbre comas.
 Arcis ut Actææ, vel eburna vel arca custos
 Bellica Phidiaca stat dea facta manu.
 Vendicat ut Calais laudem, quos fecit, equorum,
 Ut similis veræ vacca Mironis opus.
 Sic ego sum rerum non ultima Sexte tuarum,
 Tutelaque feror munus opusque tua.

ELEGIA 3. lib. III.

In amicitiam dissimulantem.

Conquerar? an taceam? ponam sine nomine crimē?
 An notum quis sis omnibus esse velim?

Nomine non utar, ne commendere querela,

Queraturque tibi nomine fama meo.

Dum mea puppis erat valida fundata carina,

Qui mecum velles currere, primus eras.

Nunc quia contraxit vultum fortuna, recedis.

Auxilio postquam scis opus esse tuo.

Diffimulas etiam, nec me vis nosse videri,

Quisque sit audito nomine Naso rogas.

Ille ego sum, quanquam non vis audire, vetusta

Penè puer puero iunctus amicitia.

Ille ego, qui primus tua seria nosse solebam,

Qui tibi iucundis primus adesse iocis.

Ille ego conuictor, densoq; domesticus usu,

Ille ego iudiciis unica musa tuis.

Ille ego sum, qui nunc an viam perfide nescis,

Cura tibi de quo querere nulla fuit.

Siue fui nunquam charus, simulasse feteris,

Seu non fingebas, inueniere levis.

Aut age dic aliquam, quæ te mutauerit, iram,

Non nisi iusta tua est, iusta querela mea est.

Quod te nunc crimen similem vetat esse priori?

An crimen, cæpi quod miser esse, vocas?

Si mihi rebus opem nullam, factisque ferebas,

Venisset verbis charta notata tribus.

Vix equidem credo, sed & insultare iacenti.

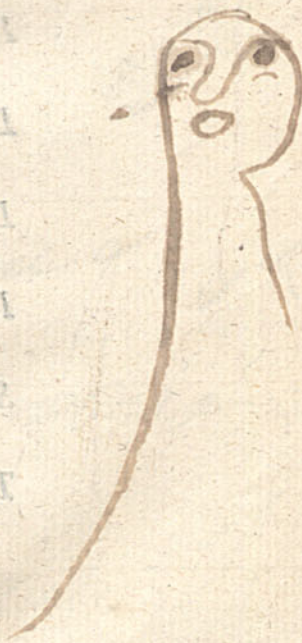
Te mihi, nec verbis parcere, fama refert.

Quid facis ah demens? cur si fortuna recedat,

Naufragio lacrimas eripis ipse tuo?

Hæc dea non stabili quàm sit levis orbe fatetur.

Cij

ELEGIÆ ALIQOT

Quæ summum dubio sub pede semper habet.
 Quolibet est folio, & quauis incertior aura,
 Par illi leuitas improbe facta tua est.
 Omnia sunt hominum tenui pendentia filo,
 Et subito casu, quæ valere, ruunt.
 Diuitis audita est cui non opulentia Cræsi?
 Nempe tamen vitam captus ab hoste tulit.
 Ille Syracusia modò formidatus in vrbe,
 Vix humili duram reppulit arte famem.
 Quid fuerat Magno maius? tamen ipse rogauit
 Summissa fugiens voce clientis opem.
 Cuique viro totus terrarum paruit orbis,
 Indigus effectus omnibus ipse magis.
 Ille Iugurthina clarus, Cymbróque triumpho,
 Quo victrix toties consule Roma fuit,
 In cæno Marius iacuit cannæque palustri,
 Pertulit & tanto multa pudenda viro.
 Ludit in humanis diuina potentia rebus
 Et certam præsens vix habet hora fidem,
 Littus ad Euxinum, si quis mihi diceret, ibis,
 Et metues arcu ne feriâre Getæ:
 I, bibe, dixissem purgantes pectora succos,
 Quicquid & in tota nascitur Anticyra.
 Sum tamen hæc passus, nec si mortalia possem,
 Et summi poteram tela cauere dei.
 Tu quoque fac timeas, & quæ tibi lata videntur,
 Cùm loqueris, fieri tristia posse puta.

FINIS.

far no de